

**[Holger Andersen.]**

det ikke skønnes, at der ved Aarhus Universitet findes den til Afgivelse af en sagkyndig Erklæring fornødne Sagkundskab, vil den sagkyndige Erklæring blive afgivet under Medvirken af Københavns Universitet. Det vil derfor i hvert enkelt Tilfælde være overladt Ministeriet at afgøre, hvem der skal afgive disse Erklæringer.

Det forekommer mig, at dette er saa tydeligt og klart formuleret, at man ikke kan nære nogen som helst Tvivl med Hensyn til Rækkevidden af den paagældende Bestemmelse. Desuden er det udtrykkeligt sagt i § 6, 2det Stykke:

„De ved Aarhus Universitet fastansatte Lærere udgør tilsammen „Aarhus Universitets Lærerforsamling“, som skal høres i alle Spørgsmaal vedrørende Undervisningen og dens Udvidelse samt Ansættelse af nye Lærerkrafter; Lærerforsamlingens Statutter skal godkendes af Undervisningsministeren.“

Jeg synes, at Formuleringen af saavel § 1 som § 6 er særdeles heldig, ligesom jeg ikke har Modbemærkninger at gøre til Formuleringen af de øvrige Paragraffer, heller ikke til § 2.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem omtalte ganske særlig den Impuls, der er udgaaet fra Aarhus ved Udformningen af det økonomiske Fakultet, idet der her gives en Undervisning, som ikke paa tilsvarende Maade kan erholdes andetsteds i Danmark. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at dette er af det gode, og selv om der ikke kunde peges paa andet end denne ene Nydannelse ved Aarhus Universitet, vilde dette efter min Mening alene derved have godtgjort sin Eksistensberettigelse. Men saaledes forholder det sig jo langtfra, hvad der fremgaar af alt, hvad der er oplyst baade i det andet høje Ting og her.

Det foreliggende Forslag tager Sigte paa *efterhaanden* at bane Vej for en fuldstændig Ligestilling mellem Landets to Universiteter, og her er det selvfølgelig af afgørende Betydning, at de Punkter, hvor disse to Universiteter er ligestillede, ogsaa i den almindelige Bevidsthed opfattes at rangere lige, baade i økonomisk og i ideel Henseende. Der kan maaske — ogsaa naar disse Spørgsmaal engang er fuldstændig løst — være personlige Grunde for en Professor til at ønske at komme fra det ene Universitet til det andet; saaledes er det i alle Lande, ikke mindst i de store Lande, hvor der findes

mange Universiteter. Men jeg er enig med de Talere, som har udtrykt den Opfattelse, at det absolut er fordelagtigt og rigtigt, at Forflyttelser sker ved Kaldelse fra en Lærerstol ved det ene Universitet til en tilsvarende Post ved det andet, og ikke gennem Konkurrencesystemet, saaledes som det sker herhjemme, og som der, saa vidt jeg ved, ikke er noget Sidestykke til uden for de skandinaviske Lande.

Det er ikke mindst paa dette Omraade, det er af Betydning, at en Række Spørgsmaal, der er blevet drøftet i Folketingsudvalget, bliver løst. Jeg har med megen Interesse læst Folketingsudvalgets Betænkning og efter de Referater, der er givet mit Parti, fulgt det Arbejde, der er udført i Udvalget, og jeg kan kun glæde mig over den forstaaende og velvillige Holdning, som den højtærede Undervisningsminister har indtaget. Men disse Spørgsmaal er sammen med en Række andre af saa stor Betydning, at det ogsaa nok kan interessere dette Tings Medlemmer at faa nærmere Oplysning derom. Der er overhovedet en hel Række Spørgsmaal, som vedrører begge Universiteterne, og som ganske naturligt vil komme til Behandling i den Universitetskommission, der allerede har foreslaaet en Nyordning med Hensyn til Københavns Universitet. Der er blandt andet Stipendiespørgsmaalet, som maa interessere enhver, der med Opmærksomhed følger den akademiske Uddannelse. Det ærede 3die tingvalgte Medlem talte om den store Interesse, som baade private Personer, offentlige Institutioner og Kommunalbestyrelser trindt om i Danmark havde vist for, at der kunde skabes saa gode Kaar som muligt for dem, der studerer ved Aarhus Universitet, og jeg tør i hvert Fald sige, at jeg ingen Steder har set mere ideelle Boligforhold end dem, der bydes de lykkelige unge — tør man vel nok sige —, som faar Lov til at bo i Kollegierne ved Aarhus Universitet. Jeg vil haabe, at den Interesse, der hele Landet over har vist sig for denne Sag, ogsaa fremtidig maa være til Stede, saa at de to Kollegiegaarde, der nu er indrettet i Aarhus, kan faa adskillige Efterfølgere.

Det syntes at være lidt af en Skuffelse for det ærede 3die tingvalgte Medlem (Simonsen), at der overhovedet kunde være noget som helst Ønske her i Salen om at faa denne Sag undergivet Udvalgsbehandling. Det ærede Medlem havde ikke tænkt sig noget saadant, men da han vidste, at der fra anden Side vilde blive stillet Forslag om at henvise Lovforslaget til et Udvalg,